

[Mølgaard]

intet formildende ved den kollektive aktion i forhold til den individuelle.

Retsforbundet beklager, at staten, regeringen, ikke har magtet at leve op til sit arbejdsgiveransvar på dette område. Vi medvirker gerne til at sikre instrumenter for staten til at hindre gentagelser af skandalerne fra sidst. Vi ser positivt på dette lovforslag, men vil selvfølgelig forbeholde os vor endelige stillingtagen til de mange detaljer, indtil en række tvivlsspørgsmål om enkeltheder er afklaret gennem udvalgsarbejdet.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke folketinget for en meget venlig modtagelse af lovforslaget. Jeg noterer med tilfredshed, at selv fru Lilli Gyldenkilde og hr. Tyroll, som føler sig forpligtet til at gå imod forslaget, har overordentlig stort besvær med at finde argumenter herfor og derfor i høj grad bygger deres argumentation på noget andet end det, der ligger i lovforslaget.

Fleere af ordførerne har været inde på spørgsmålet om ensartethed også for så vidt angår amter og kommuner. Jeg deler ønsket om, at vi sikrer, at der også inden for dette meget store offentlige ansættelsesområde kan sikres en ensartet fremgangsmåde i forbindelse med kollektive overtrædelser af ansættelsesvilkårene.

Jeg havde også gerne set, at det kunne være sket sideløbende, men det ligger jo, som alle ved, således, at kommunerne og amtskommunerne er en lang række hver for sig selvstændige juridiske enheder. Derfor er det lidt mere kompliceret at sikre ensartetheden, men jeg mener ikke, at det bør afholde staten, som er en selvstændig juridisk enhed, fra at sikre, at vi kan behandle vore medarbejdere ens.

Jeg har haft lejlighed til at drøfte problemstillingen med repræsentanter for de kommunale organisationer og med Københavns kommune og Frederiksberg kommune, og jeg kan sige, at der er fuldstændig enighed om at nå frem til et tilsvarende system, der kan sikre ensartethed.

Det er vigtigt, at der ikke med ændringen i tjenestemandsløven foretages flytning af rettigheder eller pligter for den enkelte ansatte eller for staten som arbejdsgiver. Det er også vigtigt at gøre sig klart, at der ikke indføres nye sanktioner. Vi rokker altså hverken ved

rettigheder, forpligtelser eller de sanktioner, der kan idømmes ved overtrædelse af forpligtelserne. Det er et vigtigt punkt at holde sig for øje. Det, vi sikrer med lovforslaget, som det ligger her, er, at vi i en given situation er i stand til at anvende også de sanktioner, der i dag er indeholdt i tjenestemandsløvens § 24.

Det får mig til at sige, at det er nok også på den baggrund, vi skal se den meget beherskede reaktion, der har været fra tjenestemandsgenerationerne og deres ledere. Det ville jeg overhovedet ikke have nævnt her, hvis det ikke var, fordi hr. Tyroll gav en fuldstændig fordrejet fremstilling af den holdning, som bl. a. hr. Aage Andersen, formand for CO 1 og for TFU, er fremkommet med. Jeg skal citere fra Kristeligt Dagblad fra 5. februar i år. Det er altså ikke nogle gamle synspunkter, det er helt varme synspunkter. Hr. Aage Andersen siger:

»Ministerens har vist imødekommenhed, og som forslaget nu ligger, mener jeg, det er til at leve med for tjenestemændene. Men jeg har sagt til finansministeren, at vi ikke vil afskrive retten til at henvende os til folketinget under udvalgsbehandlingen.«

Senere siger hr. Aage Andersen:

»Tilbage er det helt centrale spørgsmål om fremover at sikre en ensartet behandling af aktionerende tjenestemænd, som var hovedsigtet med folketingsbeslutningen i november.«

Det, han her henviser til, er altså ensartetheden i forhold til kommuner og amtskommuner. Jeg har meget svært ved at få disse kommentarer til at passe sammen med de synspunkter, hr. Tyroll tillod sig at tillægge hr. Aage Andersen for et øjeblik siden.

Til fru Lilli Gyldenkilde skal jeg sige, at jeg bestemt ikke er enig i betragtningen om, at lovforslaget går ud over det, der blev vedtaget her i dagsordenen. Jeg minder om, at det, der blev vedtaget i dagsordenen, var, at vi skulle sikre regler, der med fuld respekt for tjenestemændenes individuelle beskyttelse efter tjenestemandsløven sikrer en ensartet behandling i fremtiden. Det er ikke knyttet til en helt bestemt og defineret kategori af overtrædelser af ansættelsesvilkårene. Der står ikke nævnt, hvilken kategori der i givet fald var tænkt på, i den dagsorden, som folketinget vedtog den 18. november 1980.